

OŻENIAĆ (3) *vb impf*

o, e oraz a jasne.

inf ożeniac (1). ◇ [*praes* 1 sg ożeniã. ◇ 3 pl ożeniają.] ◇ [*praet* 3 sg m ożeniãł.] ◇ 3 pl m pers ożeniali (2). ◇ [*imp* 1 pl ożeniãjmy.]

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI w.

1. Łączyć węzłem małżeńskim mężczyznę z kobietą; *coniungere, iungere, uxorem dare Cn* (1) : *Connubia coniungere; Ożeniác/ Ráić komu żonę/ Dziewosłębić. Mącz 178a; [Ożeniam/ uxorem do Volck Ppp4v].*

[*ożeniac kogo: [ci niezbedni Luterowie] Kápłany fwe ożeniãią Iże też náífy legãią Zãwżdy fwemi kuchãrkami To iest tãk z Concubinãmi MorawRozm K2v.*]

[*W przén: LEw Syny fwe ożeniãł/ y dał zã kãżdego Gęfity lás/ áby vżył w nim w czãłfu swoiego PaprKolo P4v (Linde s.v. ożenić).*]

2. Łączyć, kojarzyć, zespalać; *coniungere, iungere alicui aliquem vel aliquam Cn* [co z czym] (2) : ále wiedzã wżyścy y z pogãńkích hiřtoryi/ iz wřchodnie řtrony ná on czãs kroleřtwã z mãdrořciã ożeniãli/ y mãdre krolmi czynili. *SkarKaz 517a, 312b, [540 (Linde)].*

Synonimy: 2. jednoczyć, łączyć, spajać.

Formacje współrdzenne cf ŻENIĆ.

Cf OŻENIAJĄCY, OŻENIANIE